TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2011 m. liepos 21 d.*

Byloje C-506/08 P

dėl 2008 m. lapkričio 14 d. pagal Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

**Švedijos Karalystė**, atstovaujama K. Petkovska ir A. Falk,

ieškovė,

palaikoma:

**Danijos Karalystės**, atstovaujamos B. Weis Fogh ir V. Pasternak Jørgensen,

**Nyderlandų Karalystės**, atstovaujamos C. Wissels ir J. Langer,

* Proceso kalba: anglų.

**Suomijos Respublikos**, atstovaujamos J. Heliskoski,

įstojusių į apeliacinį procesą šalių,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

**MyTravel Group plc**, įsteigtai Ročdeilyje (Jungtinė Karalystė),

ieškovei pirmojoje instancijoje,

**Europos Komisijai**, atstovaujamai X. Lewis, P. Costa de Oliveira ir C. O'Reilly,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

palaikomai:

**Vokietijos Federacinės Respublikos**, atstovaujamos M. Lumma ir B. Klein,

**Prancūzijos Respublikos**, atstovaujamos E. Belliard bei G. de Bergues ir A. Adam,

**Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės**, atstovaujamos E. Jenkinson ir S. Ossowski,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Tizzano (pranešėjas), teisėjai A. Borg Barthet, M. Ilešič, M. Safjan ir M. Berger,

generalinė advokatė J. Kokott,
posėdžio sekretorė L. Hewlett, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2010 m. spalio 7 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2011 m. kovo 3 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

**Sprendimą**

1 Apeliaciniu skundu Švedijos Karalystė prašo panaikinti 2008 m. rugsėjo 9 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo sprendimą *MyTravel prieš Komisiją* (T-403/05, Rink. p. II-2027, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo šis atmetė *MyTravel Group plc* (toliau – *MyTravel*) pareikštą ieškinį dėl 2005 m. rugsėjo 5 d. Komisijos sprendimo D(2005) 8461 (toliau – pirmas ginčijamas sprendimas) ir 2005 m. spalio 12 d. Komisijos sprendimo D(2005) 9763 (toliau – antras ginčijamas sprendimas), kuriais iš dalies atmesta *MyTravel* paraiška leisti susipažinti su tam tikrais Komisijos parengiamaisiais dokumentais koncentracijų kontrolės srityje (toliau abu kartu – ginčijami sprendimai).

**Teisinis pagrindas**

2 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 331) 2, 4 ir 11 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„(2) Atvirumas leidžia piliečiams artimiau dalyvauti sprendimų priėmimo procese bei garantuoja didesnį valdymo teisėtumą ir veiksmingumą bei aukštesnį atskaitomybės piliečiui mastą demokratinėje sistemoje. Atvirumas padeda stiprinti

demokratijos principus ir pagarbą pagrindinėms teisėms, kaip numatyta ES sutarties 6 straipsnyje bei Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje.

<...>

(4) Šio reglamento tikslas yra padaryti visuomenės teisę susipažinti su dokumentais kaip galima veiksmingesne bei numatyti tokios galimybės principus ir ribas pagal ES [EB] sutarties 255 straipsnio 2 dalį.

<...>

(11) Iš esmės visi institucijų dokumentai turėtų būti prieinami visuomenei. Tačiau, išimties tvarka turėtų būti apsaugomi tam tikri visuomenės ir asmeniniai interesai. Institucijoms turėtų būti suteikta teisė saugoti savo vidaus konsultacijas ir svarstymus, kai yra būtina išlaikyti jų sugebėjimą vykdyti užduotis. Svarstydamos dėl išimčių, institucijos turėtų atsižvelgti į Sąjungos teisėje numatytus principus dėl asmeninių duomenų apsaugos visoje Sąjungos veikloje."

3 Minėto reglamento 1 straipsnyje nustatyta:

„Šio reglamento tikslas yra:

a) nustatyti EB sutarties 255 straipsnyje numatytos teisės susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos (toliau – institucijos) dokumentais principus, sąlygas bei visuomenės ar privačių interesų sąlygojamus apribojimus, kad būtų užtikrinta kaip galima platesnė susipažinimo su dokumentų galimybė;

b) numatyti taisykles, kurios leistų kuo labiau palengvinti naudojimąsi šia teise, ir

c) skatinti gerą administracinę patirtį, susijusią su galimybe susipažinti su dokumentais.“

4 Pagal to paties reglamento 2 straipsnio 1 ir 3 dalis:

„1. Bet kuris Sąjungos pilietis ir bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, gyvenantis ar turintis registruotą buveinę valstybėje narėje, turi teisę, laikydamasis šiame reglamente nustatytų principų, sąlygų ir apribojimų, susipažinti su institucijų dokumentais.

<...>

3. Šis reglamentas taikomas visiems institucijos turimiems dokumentams, tai yra, jos parengtiems arba gautiems ir esantiems jos žinioje, susijusiems su visomis Europos Sąjungos veiklos sritimis.“

5 Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2, 3 ir 6 dalyse numatyta:

„2. Institucijos nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentais, dėl kurių atskleidimo nukentėtų apsauga:

— <...>

— teismo proceso ir teisinės pagalbos [teisinių nuomonių],

— inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų,

nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.

3. Galimybė susipažinti su institucijos parengtais dokumentais, skirtais vidaus naudojimui arba su institucijoje gautais dokumentais, susijusiais su tokiu klausimu dėl kurio institucija dar nėra priėmusi sprendimo, nesuteikiama, jei dokumento atskleidimas rimtai pakenktų institucijos sprendimų priėmimo procesui [procedūrai], nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.

Galimybė susipažinti su dokumentu, kuriame pareikšta vidaus reikmėms skirta nuomonė, esanti svarstymų ir preliminarių konsultacijų minimos institucijos viduje dalimi, nesuteikiama netgi po to, kai sprendimas jau yra priimtas, jei dokumento atskleidimas rimtai pakenktų institucijos sprendimų priėmimo procesui [procedūrai], nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.

<...>

6. Jei kuri nors iš išimčių yra taikoma tiktai kai kurioms dokumento dalims, likusios dokumento dalys yra išduodamos."

6 Pagal minėto reglamento 7 straipsnio 2 dalį:

„Visiško arba dalinio atsisakymo atveju pareiškėjas gali per 15 darbo dienų nuo institucijos atsakymo gavimo pateikti kartotinę paraišką, prašydamas, kad institucija dar kartą peržiūrėtų savo poziciją."

## Ginčo aplinkybės

7 2002 m. birželio 6 d. Spendimu *Airtours prieš Komisiją* (T-342/99, Rink. p. II-2585) Pirmosios instancijos teismas panaikino 1999 m. rugsėjo 22 d. Komisijos sprendimą 2000/276/EB pripažinti koncentraciją nesuderinama su bendrąja rinka ir EEE susitarimu (byla IV/M. 1524 – *Airtours/First Choice*) (OL L 93, 2000, p. 1, toliau – Komisijos sprendimas *Airtours*). Šis sprendimas buvo susijęs su Didžiosios Britanijos kelionių operatorės *Airtours plc*, tapusia *MyTravel,* ir jos konkurentės *First Choice plc* (toliau – *First Choice*) koncentracijos sandoriu.

8 Tada Komisija iš Konkurencijos generalinio direktorato ir Komisijos Teisės tarnybos pareigūnų sudarė darbo grupę, kad ištirtų, ar reikėtų pateikti apeliacinį skundą dėl šio sprendimo, ir įvertintų jo pasekmes koncentracijų kontrolei taikomoms procedūroms arba kitoms sritims. Darbo grupės ataskaita už konkurencijos reikalus atsakingam Komisijos nariui buvo pateikta 2002 m. liepos 25 d., t. y. iki pasibaigiant terminui apeliaciniam skundui paduoti.

9 2005 m. gegužės 23 d. laišku *MyTravel*, remdamasi Reglamentu Nr. 1049/2001, pareikalavo, kad Komisija leistų jai susipažinti su dokumentais, susijusiais su šios ataskaitos rengimu (toliau – darbo dokumentai), ir nagrinėto koncentracijų sandorio bylos segtuve esančiais dokumentais, kuriais remiamasi ataskaitoje arba kurie joje minimi (toliau – kiti vidaus dokumentai).

10 Atsižvelgdamos į prašomų dokumentų skaičių, *MyTravel* ir Komisija susitarė, kad Komisija atskirai spręs, pirma, dėl ataskaitos ir darbo dokumentų ir, antra, dėl kitų vidaus dokumentų.

11 Kadangi Komisija dviejuose, 2005 m. liepos 12 d. ir rugpjūčio 1 d., laiškuose iš pradžių iš dalies atsisakė leisti susipažinti su šiais dokumentais, *MyTravel* pagal Reglamento Nr. 1049/2001 7 straipsnio 2 dalį pateikė dvi kartotines paraiškas, į kurias Komisija atsakė priimdama ginčijamus sprendimus.

12 Pirmu ginčijamu sprendimu Komisija būtent atsisakė *MyTravel* pateikti ataskaitą ir darbo dokumentus, motyvuodama tuo, kad jie patenka bent į vieną teisės susipažinti su dokumentais išimtį, apibrėžtą Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antroje ir trečioje įtraukose ir 3 dalies antroje pastraipoje, kuriose atitinkamai numatyta teismo proceso ir teisinių nuomonių bei inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų apsauga, ir kad joks viršesnis viešasis interesas nereikalauja atskleisti šių dokumentų.

13 Antruoju sprendimu Komisija taip pat atsisakė leisti susipažinti su dalimi kitų vidaus dokumentų. Iš tikrųjų ji manė, kad minėto reglamento 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje ir 3 dalies antroje pastraipoje numatytos išimtys, susijusios su inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų bei institucijos sprendimų priėmimo procedūros apsauga, taikytinos, be kita ko:

— už konkurencijos reikalus atsakingam Komisijos nariui adresuotiems GD „Konkurencija“ generalinio direktoriaus raštams (toliau – raštai Komisijos nariui),

— penkiems GD „Konkurencija“ kitoms Komisijos tarnyboms, įskaitant ir Teisės tarnybą, skirtiems raštams, kuriais pateikiama ir klausiama adresatų nuomonės apie raštų projektus (toliau – raštai kitoms tarnyboms), ir

— kitų Komisijos tarnybų raštams, kuriuose atsakoma į penkis pirma minėtus GD „Konkurencija“ raštus, kuriuose pateikiama šių tarnybų dokumentų projektų analizė (toliau – kitų tarnybų, išskyrus Teisės tarnybą, atsakomieji raštai).

14 Dėl penkių Teisės tarnybos GD „Konkurencija“ pateiktų atsakomųjų raštų (toliau – Teisės tarnybos atsakomieji raštai) Komisija, siekdama pagrįsti atsisakymą leisti su jais susipažinti, rėmėsi Reglamento Nr. 1049/20014 straipsnio 2 dalies antros įtraukos nuostata, susijusia su teismo proceso ir teisinių nuomonių apsauga.

15 Be to, Komisija nurodė ypatingą kai kurių vidaus dokumentų, su kuriais visiškai arba iš dalies nebuvo leista susipažinti, pobūdį. Kalbama apie auditoriaus patarėjo ataskaitą, GD „Konkurencija“ raštą, skirtą konsultaciniam komitetui, ir raštą iš bylos medžiagos, susijusios su *First Choice* vietos apžiūra.

16 Galiausiai Komisija nurodė, kad *MyTravel* nepateikė jokio argumento, galinčio pagrįsti viršesnį viešąjį interesą, kad dokumentai, dėl kurių buvo pateiktos paraiškos leisti susipažinti, būtų atskleisti.

**Skundžiamas sprendimas**

17 2005 m. lapkričio 15 d. *MyTravel* pareiškė ieškinį dėl ginčijamų sprendimų panaikinimo.

18 Ieškiniui pagrįsti *MyTravel* nurodė grupę pagrindų, kuriais buvo siekiama įrodyti, kad ginčijamuose sprendimuose Komisija klaidingai taikė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antrą ir trečią įtrauką ir 3 dalies antrą pastraipą, kuriose reglamentuojamos teisės susipažinti su dokumentais išimtys, susijusios su teismo proceso ir teisinių nuomonių, inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų bei sprendimų priėmimo procedūros apsauga.

*Dėl išimties, susijusios su sprendimų priėmimo procedūros apsauga*

19 Pirmosios instancijos teismas iš pradžių patikrino, ar ginčijamuose sprendimuose Komisija tinkamai taikė išimtį, susijusią su sprendimų priėmimo procedūros apsauga, numatytą Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje.

20 Dėl ataskaitos ginčijamo sprendimo 42–46 punktuose konstatavęs, kad kalbama apie dokumentą, galintį patekti į šios išimties taikymo sritį, o šia išimtimi gali būti remiamasi „netgi po to, kai sprendimas jau yra priimtas“, Pirmosios instancijos teismas to paties sprendimo 47 punkte pažymėjo, kad ataskaitos atskleidimas galėtų rimtai pakenkti sprendimų priėmimo procedūrai, nes dėl jo kiltų jos rengėjų nuomonių laisvės klausimas.

21 Šiuo aspektu Pirmosios instancijos teismas sprendimo 48–53 punktuose konstatavo, kad ataskaitos rengimas priskiriamas visiškai administracinių Komisijos funkcijų sričiai. Todėl visuomenės interesas, kad jai pagal skaidrumo principą būtų pateiktas dokumentas, nėra vienodai svarbus kalbant apie su administracine procedūra susijusį dokumentą, kaip ir apie dokumentą, susijusį su procedūra, kurioje Bendrijos institucija dalyvauja kaip teisės aktų leidėja.

22 Šio dokumento atskleidimas ne tik sukeltų riziką atskleisti Komisijos pareigūnų nuomonę, gal net kritiką, bet ir leistų palyginti ataskaitos turinį su galiausiai priimtais sprendimais. Be to, kiti tos ataskaitos rengėjai būtų priversti cenzūruoti save ir nereikšti savo nuomonės, dėl kurios asmuo, kuriam minėta ataskaita rengiama, gali tapti pažeidžiamas. Tai galėtų rimtai pažeisti Komisijos, kurios nariai savo funkcijas turi vykdyti nepriklausomai ir vadovaudamiesi bendruoju Sąjungos interesu, sprendimų priėmimo laisvę. Taip darydama Komisija nebegalėtų naudotis jos tarnautojų ir pareigūnų nevaržomai reiškiama ir išsamia nuomone.

23 Skundžiamo sprendimo 54 punkte Pirmosios instancijos teismas pažymėjo, kad tokios rimtos žalos sprendimų priėmimo procedūrai pavojus yra protingai numatomas, o ne visiškai hipotetinis. Atrodo teisinga, kad už konkurencijos reikalus atsakingas Komisijos narys bus priverstas nebeprašyti savo bendradarbių raštu išreikšti nuomonę, gal net kritiką, jei dokumentai, kaip antai aptariamieji šioje byloje, turės būti atskleisti.

24 Dėl darbo dokumentų Pirmosios instancijos teismas ginčijamo sprendimo 59 punkte nurodė: kadangi ataskaita saugoma pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą, dokumentai, kurie leido ją parengti ir kuriuose dėl vidaus poreikių, kaip matyti iš sąrašo, pateikiami parengiamieji vertinimai arba laikinosios išvados, taip pat patenka į šią išimtį.

25 Dėl kitų vidaus dokumentų, t. y. raštų Komisijos nariui, raštų kitoms tarnyboms ir kitų tarnybų, išskyrus Teisės tarnybą, atsakomųjų raštų, Pirmosios instancijos teismas ginčijamo sprendimo 94–100 punktuose pažymėjo, kad Komisija visiškai teisingai teigia, kad dalinis arba visiškas šių skirtingų dokumentų atskleidimas sumažintų jos tarnybų galimybę išreikšti savo nuomonę ir rimtai pakenktų jos sprendimų koncentracijų kontrolės srityje priėmimo procedūrai.

26 Iš tikrųjų, šie parengiamieji dokumentai gali parodyti nuomones, abejones ar nuomonių pasikeitimus, kurių galbūt nebeliks atitinkamo sprendimo priėmimo procedūros pabaigoje patvirtintose galutinėse sprendimų redakcijose. Be to, jei dokumentai, su kuriais buvo atsisakyta leisti susipažinti, būtų atskleisti, tai reikštų, kad jų rengėjai ateityje atsižvelgtų į atskleidimo riziką ir todėl būtų priversti cenzūruoti save ir nepateikti savo nuomonės, galinčios sukelti pavojų asmeniui, kuriam skirtas nagrinėjamas dokumentas.

27 Pirmosios instancijos teismas taip pat konstatavo, kad Komisija individualiai ir konkrečiai ištyrė pavojų rimtai pakenkti sprendimų priėmimo procedūrai, pavyzdžiui, kai nurodė, kad nagrinėjamų dokumentų atskleidimas gali sutrikdyti panašių jos sandorių, galinčių būti sudarytų tų pačių šalių ar tame pačiame sektoriuje, vertinimą.

28 Galiausiai skundžiamo sprendimo 100 punkte Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad pavojus rimtai pakenkti sprendimų priėmimo procedūrai tuo atveju, jei būtų atskleisti šie dokumentai, yra pagrįstai numanomas, o ne visiškai hipotetinis. Panašu į tiesą tai, kad tokie dokumentai gali būti panaudoti, nors juose nebūtinai pateikiama galutinė Komisijos pozicija, siekiant daryti įtaką jos tarnybų pozicijai nagrinėjant panašias bylas, susijusias su tos pačios veiklos sektoriumi arba su tomis pačiomis ekonominėmis sąvokomis.

29 Dėl auditoriaus patarėjo ataskaitos Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 104–106 punkte konstatavo, kad, kaip ir kitų vidinio naudojimo dokumentų atveju, Komisija galėjo atsisakyti leisti su ja susipažinti, atsižvelgdama į tai, kad būtų pakenkta auditoriaus patarėjo nuomonės laisvei, jei jis turėtų atsižvelgti į galimybę, jog ataskaita, kurioje pateikiama jo nuomonė dėl aptariamo koncentracijų sandorio esmės ir procedūros aspektų, bus atskleista visuomenei. Šis atskleidimas rimtai pakenktų Komisijos sprendimų koncentracijų srityje priėmimo procedūrai, nes ji nebegalėtų ateityje pasiremti nepriklausoma, laisva ir išsamia auditoriaus patarėjo nuomone.

30 Dėl GD „Konkurencija“ rašto konsultaciniam komitetui Pirmosios instancijos teismas konstatavo, kad jo atskleidimas rimtai pakenktų Komisijos sprendimų priėmimo procedūrai, nes konsultacinio komiteto konsultacija yra koncentracijų kontrolės procedūros dalis. Nors konsultacinis komitetas sudarytas iš valstybių narių atstovų ir todėl atskiras nuo Komisijos, tai, kad ji įpareigota perduoti šiam komitetui vidaus dokumentus tam, kad jis galėtų pareikšti savo nuomonę, leidžia nagrinėjamus dokumentus laikyti Komisijos vidaus dokumentais.

31 Pirmosios instancijos teismas taip pat nusprendė, kad bylai skirto *First Choice* vietos apžiūros rašto atskleidimas rimtai pakenktų Komisijos sprendimų priėmimo procedūrai, atsižvelgiant į tai, jog kai kuriose šio dokumento dalyse pateikiami GD „Konkurencija“ pareigūnų vizito įspūdžiai.

32 Pirmosios instancijos teismas, be kita ko, išreiškė nuomonę tuo klausimu, ar nagrinėjamoje byloje viršesnis viešasis interesas, kaip jis suprantamas pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos paskutinį sakinį, pagrindžia, kodėl aptariami dokumentai bet kuriuo atveju būtų atskleisti. Šiuo aspektu skundžiamo sprendimo 61 punkte jis konstatavo, kad *MyTravel* teigė, jog „būtinybė suprasti, kas įvyko ir ką padarė Komisija, bei būtinybė užtikrinti gerą teisingumo administravimą“ yra viršesnis viešasis interesas, pagrindžiantis, kodėl turi būti atskleisti dokumentai.

33 Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 61–67 ir 118 punktuose iš esmės konstatavo, kad šie argumentai neleidžia nei pakankamai teisiškai apibūdinti viršesnio viešojo intereso, kaip reikalaujama pagal Reglamentą Nr. 1049/2001, nei patikrinti, ar, palygindama pagal šiame sprendime nagrinėjamas išimtis šį tariamą viršesnį viešąjį interesą ir interesą apsaugoti dokumentų slaptumą nuo visuomenės, Komisija būtų turėjusi prieiti prie išvados, kad šie dokumentai vis dėlto turėjo būti atskleisti. Be to, Pirmosios instancijos teismas taip pat nurodė, kad *MyTravel* privatus interesas

turėti aptariamus dokumentus, kad galėtų pateikti tinkamesnius argumentus nagrinėjant ieškinį dėl žalos, tariamai patirtos dėl to, kad Komisija patikrino ir Sprendimu *Airtours* įvertino sandorį, nėra reikšmingas vertinant viešųjų interesų pusiausvyrą, nes yra visiškai privatus interesas.

34 Tad Pirmosios instancijos teismas konstatavo, kad Komisija nepadarė vertinimo klaidos konstatuodama, kad nurodytų dokumentų atskleidimas rimtai pakenktų jos sprendimų priėmimo procedūrai ir kad nėra viršesnio viešojo intereso, galinčio pagrįsti jų atskleidimą, nepaisant tokio pažeidimo.

*Dėl išimties, susijusios su teisinių nuomonių apsauga*

35 Antra, Pirmosios instancijos teismas patikrino, ar antrame ginčijamame sprendime Komisija Teisės tarnybos atsakomiesiems raštams tinkamai taikė išimtį, numatytą Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antroje įtraukoje.

36 Šiuo klausimu skundžiamo sprendimo 124–126 punktuose jis konstatavo, kad atskleidus Teisės tarnybos atsakomuosius raštus visuomenei gali būti perduota informacija apie GD „Konkurencija“ ir Teisės tarnybos vidaus diskusijas dėl sandorio, dėl kurio buvo priimtas Komisijos sprendimas *Airtours*, suderinamumo su bendrąja rinka vertinimo teisėtumo. Šiomis aplinkybėmis galimybė pakenkti teisinių nuomonių apsaugai nėra visiškai hipotetinė, nes dėl šių nuomonių atskleidimo Komisija gali atsidurti sudėtingoje padėtyje, jei jos Teisės tarnyba bus įpareigota ginti Sąjungos teisme poziciją, kurios ji neišreiškė per administracinę vidaus procedūrą. Tačiau tokia galimybė gali labai paveikti tiek Teisės tarnybos nuomonės laisvę, tiek jos galimybę

šiame teisme lygiomis sąlygomis su kitais įvairių teismo proceso šalių teisėtais atstovais veiksmingai ginti galutinę Komisijos poziciją.

37 Remdamasis tais pačiais argumentais, kurie buvo nurodyti kalbant apie išimties, susijusios su sprendimų priėmimo procedūros apsauga, taikymą, išdėstytais šio sprendimo 32 ir 33 punktuose, Pirmosios instancijos teismas ginčijamo sprendimo 129 punkte konstatavo, kad nėra viršesnio viešojo intereso, kaip jis suprantamas pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies sakinio pabaigą, galinčio pagrįsti šių raštų atskleidimą.

*Dėl skundžiamo sprendimo išvadų*

38 Dėl pirmo ginčijamo sprendimo pažymėtina, kad Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 80 ir 81 punktuose patenkino tik *MyTravel* ieškinį, kiek jis susijęs su šio sprendimo dalimi, kurioje remiantis išimtimi, susijusia su inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų apsauga, numatyta Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje, atsisakoma leisti susipažinti su vienu iš darbo dokumentų, būtent 15 darbo dokumentu. Ši skundžiamo sprendimo dalis nėra šio apeliacinio skundo dalykas.

39 Dėl kitų išimčių Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 79 punkte konstatavo, kad pirmame ginčijamame sprendime Komisija nepadarė vertinimo klaidos, kai vadovaudamasi minėto reglamento 4 straipsnio 3 dalies antra pastraipa atsisakė leisti susipažinti su kitais dokumentais, su kuriais buvo prašoma leisti susipažinti.

40 Skundžiamo sprendimo 130 punkte jis konstatavo, kad antrame ginčijamame sprendime Komisija taip pat nepadarė vertinimo klaidos, kai vadovaudamasi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antra pastraipa arba 2 dalies antra įtrauka atsisakė atskleisti įvairius vidaus dokumentus ar teisines nuomones, dėl kurių Komisija remėsi šiomis išimtimis.

41 Todėl Pirmosios instancijos teismas konstatavo, kad proceso ekonomijos sumetimais nebereikia nagrinėti kitų *MyTravel* kaltinimų, susijusių su ginčijamais sprendimais.

42 Konkrečiai kalbant apie pirmą ginčijamą sprendimą pažymėtina, kad Pirmosios instancijos teismas neišnagrinėjo kaltinimų, susijusių su kitomis išimtimis, kuriomis Komisija rėmėsi atsisakydama atskleisti vieną arba kitą ataskaitos dalį arba darbo dokumentus, būtent Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antroje ir trečioje įtraukoje numatytomis išimtimis, kurios atitinkamai susijusios su teismo proceso ir teisinių nuomonių apsauga bei inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų apsauga.

43 Dėl antro ginčijamo sprendimo pažymėtina, kad Pirmosios instancijos teismas taip pat nenagrinėjo kaltinimų, susijusių su išimtimi dėl inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų apsaugos kartu su išimtimi dėl sprendimų priėmimo procedūros apsaugos, kuria Komisija rėmėsi, kad atsisakytų atskleisti tik kai kuriuos kitus vidaus dokumentus.

44 Atsižvelgęs į šias išvadas ir iš dalies panaikinęs pirmą ginčijamą sprendimą, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo rezoliucinės dalies 2 punkte atmetė likusią ieškinio dalį.

**Procesas Teisingumo Teisme ir šalių reikalavimai**

45 2009 m. birželio 2 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi Danijos Karalystei, Nyderlandų Karalystei ir Suomijos Respublikai leista įstoti į bylą palaikyti Švedijos Karalystės reikalavimų, o Vokietijos Federacinei Respublikai, Prancūzijos Respublikai ir Jungtinei Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystei leista įstoti į bylą palaikyti Komisijos kaltinimų.

46 Švedijos Karalystė ir Nyderlandų Karalystė Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti skundžiamo sprendimo rezoliucinės dalies 2 punktą,

— panaikinti pirmą ginčijamą sprendimą, kaip to Pirmosios instancijos teismo prašė *MyTravel*, tiek, kiek jame atsisakoma leisti susipažinti su Komisijos ataskaita ir kitais darbo dokumentais,

— panaikinti antrą ginčijamą sprendimą, kaip to Pirmosios instancijos teismo prašė *MyTravel*, tiek, kiek jame atsisakoma leisti susipažinti su kitais Komisijos vidaus dokumentais, ir

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi apeliacinėje instancijoje išlaidas.

47 Danijos Karalystė ir Suomijos Respublika prašo panaikinti skundžiamo sprendimo rezoliucinės dalies 2 punktą ir abu ginčijamus sprendimus.

48 Komisija, Vokietijos Federacinė Respublika, Prancūzijos Respublika ir Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė prašo atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš Švedijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

**Dėl apeliacinio skundo**

49 Švedijos Karalystė pateikia iš esmės tris apeliacinio skundo pagrindus, susijusius atitinkamai su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos, to paties straipsnio 2 dalies antros įtraukos bei to paties 4 straipsnio 2 dalies sakinio pabaigos ir 3 dalies antros pastraipos sakinio pabaigos pažeidimais.

*Dėl pirmojo apeliacinio skundo pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos pažeidimu*

Šalių argumentai

50 Pateikdama pirmąjį pagrindą Švedijos Karalystė, palaikoma Danijos Karalystės, Nyderlandų Karalystės ir Suomijos Respublikos, teigia, kad Pirmosios instancijos teismas klaidingai išaiškino išimtį, susijusią su sprendimų priėmimo procedūros apsauga, nurodydamas, kad Komisija, konkrečiai ir atskirai neįvertinusi aptariamų dokumentų, galėjo konstatuoti, kad jų atskleidimas rimtai pakenktų šios institucijos sprendimų priėmimo procedūrai.

51 Papildomai Švedijos vyriausybė visų pirma pažymi, kad pagal 2007 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Švedija prieš Komisiją* (C-64/05 P, Rink. p. I-11389) 66 punktą skaidrumo principo išimtys turi būti aiškinamos siaurai, o norint jas taikyti reikia atskirai išnagrinėti kiekvieno konkrečiai susijusio dokumento turinį. Be to, skaidrumo principas taikytinas bet kurioje Sąjungos veiklos srityje, nedarant skirtumo, ar dokumentas, su kuriuo prašoma leisti susipažinti, susijęs su administracine, ar teisės aktų leidybos procedūra. Galiausiai tuo labiau turi būti daroma prielaida dėl atskleidimo, jeigu, kaip nagrinėjamu atveju, kalbama apie baigtą bylą. Iš tikrųjų, kaip teigia ir Danijos Karalystė, institucijos turėtų atsižvelgti į bylos stadiją.

52 Švedijos Karalystės, kaip ir trijų ją palaikančių valstybių narių, nuomone, pagal teismo praktiką, būtent pagal 2008 m. liepos 1 d. Sprendimą *Švedija ir Turco prieš Tarybą* (C-39/05 P ir C-52/05 P, Rink. p. I-4723), reikalaujama, kad jeigu institucija atsisako leisti susipažinti su dokumentu remdamasi viena iš Reglamente Nr. 1049/2001 numatytų išimčių, ji pirmiausia turi išnagrinėti, ar šio dokumento atskleidimas galėtų konkrečiai pakenkti šia išimtimi saugomam interesui. Nagrinėjamu atveju, nors Komisija iš dalies įvertino dokumentų, su kuriais prašoma leisti susipažinti, konfidencialumą, šis vertinimas nebuvo toks išsamus, kaip to reikalaujama pagal minėtą reglamentą, atsižvelgiant į tai, kad ši institucija išimties taikymą pagrindė abstrakčiais motyvais, susijusiais su pareigūnų nuomonių laisve ir laisva komunikacija institucijos viduje, o ne dokumentų, su kuriais buvo prašoma susipažinti, turiniu.

53 Konkrečiau kalbant, dėl ataskaitos Švedijos Karalystė visų pirma pažymėjo, kad net ir nežinant šio dokumento turinio logiška manyti, kad jame yra ne tik konfidenciali informacija, bet ir dokumento dalys, kurios nėra slaptos, kaip antai nuoroda į Komisijos sprendimą ir minėtą Sprendimą *Airtours prieš Komisiją* arba bendro pobūdžio pareiškimai, kurie gali ir turi būti atskleisti, be kita ko, pagal Reglamento

Nr. 1049/2001 4 straipsnio 6 dalies nuostatą, kurioje numatyta galimybė leisti susipažinti iš dalies.

54 Be to, Švedijos Karalystė kaltina Pirmosios instancijos teismą atsižvelgus į Komisijos argumentą, kad pareigūnai laisvai nebereikš savo nuomonių, jeigu bus galimybė, kad jų raštai bus paskelbti. Iš tikrųjų, klausimas, ar viena iš Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje numatytų išimčių gali būti taikoma, turėtų būti sprendžiamas konkrečiai analizuojant ataskaitos turinį, o ne bendro pobūdžio argumentą dėl šio dokumento autorių nuomonių laisvės ir su paskelbimu susijusių pasekmių baimės. Suomijos Respublika šiuo aspektu pažymi, jog Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalyje reikalaujama, kad būtų rimtas pavojus sprendimų priėmimo procedūrai, todėl reikalavimas institucijai dėl įrodinėjimo pareigos yra ypač griežtas.

55 Galiausiai dėl pavojaus, kad pareigūnų nuomonių atskleidimas vers juos jas cenzūruoti, Švedijos Karalystė pažymi, kad pareigūnai privalo savo pareigas vykdyti objektyviai ir nešališkai, atsižvelgdami į lojalumo Sąjungai pareigą. Tai, kad visuomenė turi teisę susipažinti su institucijų veikla, negali būti tinkama šių pareigų nevykdymo priežastis. Bet kuriuo atveju institucijų pareigūnai turėtų žinoti apie šią teisę susipažinti ir negali teisėtai tikėtis, kad dėl Komisijos turimų dokumentų konfidencialumo apsaugos bus viršyta tai, kas numatyta Reglamente Nr. 1049/2001.

56 Dėl darbo dokumentų Švedijos Karalystė tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismo argumentai, jog buvo galima atsisakyti leisti susipažinti su šiais dokumentais, nes pati ataskaita buvo saugoma pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje numatytą išimtį, yra pernelyg bendro pobūdžio ir nepagrįstai išplečia aptariamos išimties taikymo sritį.

57 Dėl Komisijos nariui, kitoms tarnyboms skirtų raštų ir kitų tarnybų, išskyrus Teisės tarnybą, atsakomųjų raštų Švedijos Karalystė mano, kad Pirmosios instancijos teismas taip pat pateikė bendrus argumentus ir hipotezes, pasirėmęs baime sutrukdyti laisvai įvairių Komisijos tarnybų komunikacijai.

58 Dėl auditoriaus patarėjo ataskaitos ši valstybė narė teigia, kad pagal 2001 m. gegužės 23 d. Komisijos sprendimo 2001/462/EB, EAPB dėl bylas nagrinėjančių pareigūnų įgaliojimų tam tikrose konkurencijos bylose (OL L 162, p. 21; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 151) 16 straipsnio 3 dalį reikalaujama, kad ši ataskaita būtų paskelbta kartu su Komisijos sprendimu byloje, kurioje ši ataskaita buvo surašyta. Tad net abejotina, ar ši ataskaita patenka į sąvoką „dokumentai, skirti vidaus naudojimui“, kaip jis suprantamas pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą. Žinoma, nagrinėjamoje byloje byla buvo baigta 1999 m., t. y. iki šio sprendimo priėmimo. Vis dėlto, nors pagal 1999 m. galiojusią sistemą šiai ataskaita galėjo būti taikoma su šiuo terminu susijusi išimtis, dar reikėtų įrodyti, kad iš tikrųjų egzistuoja konfidencialumo būtinybė.

59 Dėl GD „Konkurencija“ rašto, skirto konsultaciniam komitetui, pažymėtina, kad Švedijos Karalystė ginčija tai, kad šis raštas susijęs su Komisijos sprendimų priėmimo koncentracijų kontrolės srityje procedūra, atsižvelgiant į tai, kad šis komitetas yra nepriklausomas nuo Komisijos, dėl ko aptariama išimtis negali būti taikoma šiuo atveju. Be kita ko, 2004 m. sausio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės (OL L 24, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 3 t., p. 40) 19 straipsnio 7 dalyje dėl konsultacinio komiteto nuomonių numatytos taisyklės, analogiškos toms, kurios reglamentuoja auditoriaus patarėjo ataskaitą. Be to, pagal 1989 m. gruodžio 21 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 4064/89 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės (OL L 395, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 31) 19 straipsnio 7 dalį konsultacinis komitetas galėjo rekomenduoti Komisijai jo nuomonę paskelbti. Šiomis aplinkybėmis, minėtos valstybės

narės nuomone, prieš pripažįstant slaptu konsultaciniam komitetui skirtą raštą dėl jam pavestos misijos, reikėjo išsamiai išnagrinėti šio rašto turinį.

60 Galiausiai Švedijos Karalystė tvirtina, kad ginčijamame sprendime aiškiai neaptarta aplinkybė, susijusi su raštu iš bylos medžiagos, susijusios su *First Choice* vietos apžiūra. Jeigu, kaip teigė *MyTravel*, šiame rašte buvo išdėstytos *First Choice* pastabos žodžiu, abejotina, ar jame iš tikrųjų dėstoma vidaus reikmėms skirta nuomonė, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą. Tad tam, kad būtų galima nuspręsti, ar šiam raštui taikytina šioje nuostatoje numatyta išimtis, būtina išsiaiškinti jo turinį.

61 Komisija, palaikoma Vokietijos Federacinės Respublikos, Prancūzijos Respublikos ir Jungtinės Karalystės, atsikerta, kad Švedijos Karalystės apeliacinis skundas visiškai nepagrįstas, nes Pirmosios instancijos teismas visiškai nemanė, kad nereikia atskiros kiekvieno dokumento analizės.

62 Šios šalys visų pirma pažymi, kad Švedijos Karalystė neginčijo Pirmosios instancijos teismo teiginio, nurodyto skundžiamo sprendimo 49 punkte, kad visuomenės interesas susipažinti su dokumentu nėra toks svarbus, kai tai yra administracinės procedūros, pavyzdžiui, dėl konkurencijos teisės, dokumentas ar kai jis yra su teisėkūros procedūra susijęs dokumentas. Vadinasi, skirtingas šių dokumentų traktavimas pateisinamas visų pirma atsižvelgiant į administraciniams aktams taikomą teisėtumo kontrolę.

63 Jungtinė Karalystė tvirtina, kad Švedijos Karalystės požiūris gali pakenkti Sąjungos teisės aktų leidėjo siekiamo tikslo išsaugoti „mąstymo erdvę“ institucijų viduje, kuris matyti iš Reglamento Nr. 1049/2001 parengiamųjų dokumentų, įgyvendinimui.

64 Vokietijos Federacinė Respublika šiuo aspektu pažymi, kad Reglamentu Nr. 1049/2001 saugomi kiti, ne administracinės procedūros šalių, interesai. Iš tikrųjų, administracinės procedūros šalių apsauga užtikrinama specialiais aktais, kaip antai nagrinėjamu atveju taikytinu 2004 m. balandžio 7 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 802/2004, įgyvendinančiu Tarybos reglamentą (EB) Nr. 139/2004 (OL L 133, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 3 t., p. 88). Be kita ko, 2009 m. sausio 29 d. Nutarties *Donnici prieš Parlamentą* (C-9/08) 22 punkte Teisingumo Teismas jau nurodė, kad ketinimas pasinaudoti vidaus dokumentais konkrečiame teismo procese prieš Sąjungos instituciją, kaip pareiškė *MyTravel,* yra visiškai privataus intereso požymis.

65 Be to, Komisija ir ją palaikančios valstybės narės pažymi, kad ginčijamuose sprendimuose Komisija konkrečiai išnagrinėjo kiekvieną dokumentą, su kuriuo buvo prašoma susipažinti, o tą patvirtina aplinkybė, kad ji sutiko leisti susipažinti su kai kuriais iš jų. Vokietijos Federacinė Respublika šiuo aspektu pažymi, kad ryšys tarp atsisakymo leisti susipažinti motyvų svarbos ir nagrinėjamo atvejo tiesiogiai priklauso nuo konkrečios nagrinėjamos situacijos. Kiek tai susiję su konkurencijos srities bylomis, reikia pažymėti, kad vykstant administracinei procedūrai atsirandančiais atskirų tarnybų nuomonių skirtumais, kurie būtų konkrečiai įvardyti Komisijos teisės arba kitų tarnybų vidaus nuomonėse, galėtų būti pasinaudota. Tad kiltų pavojus, kad administracinėse arba teismo procesuose ateityje būtų remiamasi ankstesnėmis skirtingomis vidaus nuomonėmis.

66 Galiausiai Komisija mano, kad Švedijos Karalystės argumentas, kad pareigūnas privalo jam patikėtas funkcijas vykdyti nešališkai ir objektyviai, yra nereikšmingas nagrinėjamu atveju.

67 Dėl skirtingų aptariamų dokumentų pažymėtina, kad Komisija mano, jog Švedijos Karalystės argumentas, kad logiška manyti, jog jame yra ne tik konfidenciali informacija, bet ir dokumento dalys, kurios nėra slaptos ir gali būti iš dalies atskleistos,

yra nepagrįstas. Bet kuriuo atveju nėra numatyta galimybė susipažinti su dokumento dalimi, jeigu jos neįmanoma atskirti nuo kitų dalių.

68 Dėl darbo dokumentų Komisija tvirtina, kad ji atsisakė leisti su jais susipažinti po to, kai konkrečiai ir atskirai kiekvieną iš jų išnagrinėjo. Šie dokumentai buvo parengti ruošiant ataskaitą ir dažnai joje pažodžiui pakartojami. Tad jie negalėjo būti atskleisti dėl tų pačių priežasčių, dėl kurių nebuvo leista susipažinti su pačia ataskaita.

69 Dėl auditoriaus patarėjo ataskaitos Komisija nurodė, kad atliekant tyrimą koncentracijų srityje auditorius patarėjas pateikia dvi ataskaitas – tarpinę, kuri skirta vidaus poreikiams, ir galutinę, kuri pagal Sprendimo 2001/462 16 straipsnio 3 dalį turi būti paskelbta. Tačiau šioje byloje kalbama apie tarpinę ataskaitą, parengtą už konkurencijos klausimą atsakingam Komisijos nariui. Skundžiamo sprendimo 104–106 punktuose Pirmosios instancijos teismas išvardijo priežastis, kodėl ši ataskaita neturėjo būti atskleista. Bet kuriuo atveju Komisija pažymi, kad iki minėto sprendimo galiojusi sistema, *ratione temporis* taikytina nagrinėjamu atveju, nenumatė pareigos skelbti auditoriaus patarėjo nuomonę.

70 Dėl GD „Konkurencija“ vidaus rašto konsultaciniam komitetui Komisija ir Jungtinė Karalystė mano, kad aplinkybė, jog šio komiteto nuomonė yra vieša, nėra reikšminga nagrinėjamu atveju. Iš tikrųjų šio rašto, kuriame generalinis direktoratas pateikia savo sprendimo projekto santrauką, turinys visiškai skiriasi nuo paties sprendimo turinio ir dėl to turėtų būti laikomas vidaus dokumentu.

71 Galiausiai Komisija pažymi, kad rašte iš bylos medžiagos, susijusios su *First Choice* vietos apžiūra, pateikiami GD „Konkurencija“ pareigūnų vizito įspūdžiai. Vadinasi, išsamiau atskleisti šio dokumento turinį reikštų panaikinti aptariamos išimties veiksmingumą.

Teisingumo Teismo vertinimas

72 Pirmiausia pažymėtina, kad Reglamentas Nr. 1049/2001, kaip nurodyta jo 1 konstatuojamojoje dalyje, atitinka ES 1 straipsnio antroje pastraipoje, įtrauktoje Amsterdamo sutartimi, išreikštą siekį žymėti naują etapą dar glaudesnės sąjungos tarp Europos tautų kūrimo procese, kur visi sprendimai priimami kuo atviriau bei kuo arčiau piliečių. Taigi, kaip nurodyta minėto reglamento 2 konstatuojamojoje dalyje, visuomenės teisė susipažinti su institucijų dokumentais susijusi su šių institucijų demokratiškumu (minėto Sprendimo *Švedija ir Turco prieš Tarybą* 34 punktas ir 2010 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Švedija ir kt. prieš API ir Komisiją*, C-514/07 P, C-528/07 P ir C-532/07 P, Rink. p. I-8533, 68 punktas).

73 Šiuo tikslu, kaip nustatyta Reglamento Nr. 1049/2001 4 konstatuojamojoje dalyje ir jo 1 straipsnyje, šiuo reglamentu siekiama užtikrinti visuomenei kuo platesnę susipažinimo su institucijų dokumentais teisę (minėto Sprendimo *Švedija ir Turco prieš Tarybą* 33 punktas; 2010 m. birželio 29 d. Sprendimo *Komisija prieš Technische Glaswerke Ilmenau*, C-139/07 P, Rink. p. I-5885, 51 punktas ir minėto Sprendimo *Švedija ir kt. prieš API ir Komisiją* 69 punktas).

74 Žinoma, šiai teisei taikomi tam tikri apribojimai, pagrįsti viešojo ar privataus intereso pagrindais. Konkrečiau kalbant, atsižvelgiant į minėto reglamento 11 konstatuojamąją dalį, jo 4 straipsnyje numatoma išimčių sistema, pagal kurią institucijos nesuteikia

galimybės susipažinti su dokumentais, kuriuos atskleidus nukentėtų kurio nors iš šiuo straipsniu saugomų interesų apsauga (šiuo klausimu žr. 2007 m. vasario 1 d. Sprendimo *Sison prieš Tarybą*, C-266/05 P, Rink. p. I-1233, 62 punktą ir minėto Sprendimo *Švedija ir kt. prieš API ir Komisiją* 70 ir 71 punktus).

75 Vis dėlto, kadangi šiomis išimtimis nukrypstama nuo visuomenės kuo didesnės galimybės susipažinti su dokumentais principo, jos turi būti griežtai aiškinamos ir taikomos (minėtų sprendimų *Sison prieš Tarybą* 63 punktas; *Švedija ir Turco prieš Tarybą* 36 punktas ir *Švedija ir kt. prieš API ir Komisiją* 73 punktas).

76 Taigi, jei atitinkama institucija nusprendžia neleisti susipažinti su prašomu atskleisti dokumentu, iš principo ji visų pirma privalo paaiškinti, kaip šio dokumento atskleidimas gali konkrečiai ir realiai pakenkti Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje numatyta išimtimi, kuria remiasi ši institucija, saugomam interesui (minėto Sprendimo *Švedija ir kt. prieš API ir Komisiją* 72 punktas ir nurodyta teismo praktika). Be to, pavojus taip pakenkti šiam interesui turi būti pagrįstai nuspėjamas, o ne vien hipotetinis (minėto Sprendimo *Švedija ir Turco prieš Tarybą* 43 punktas).

77 Kalbant apie Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalyje numatytą išimtį, susijusią su sprendimų priėmimo procedūros apsauga, reikia patikrinti, ar, kaip teigia Danijos Karalystė ir Švedijos Karalystė, aplinkybė, kad dokumentai, kuriems taikoma ši nuostata, susiję su jau pasibaigusia administracine procedūra, yra reikšminga konkrečiai šios išimties taikymui. Iš tikrųjų, priešingai nei aptariami faktai byloje, kurioje buvo priimtas per posėdį Švedijos Karalystės nurodytas Sprendimas *Komisija prieš Technische Glaswerke Ilmenau* (18 punktas), kaip matyti iš šio sprendimo 9 punkto, *MyTravel* pateikė paraišką susipažinti su dokumentais, susijusiais su procedūra,

kurioje buvo priimtas Komisijos sprendimas, 2005 m. gegužės 23 d., t. y. tuo momentu, kai sprendimas, kurio data 1999 m. rugsėjo 22 d., ne tik buvo priimtas, bet jau ir panaikintas minėtu Pirmosios instancijos teismo Sprendimu *Airtours prieš Komisiją*, o terminas paduoti apeliacinį skundą dėl pastarojo sprendimo jau buvo pasibaigęs.

78 Šiuo aspektu reikia pažymėti, kad minėto 4 straipsnio 3 dalyje daromas akivaizdus skirtumas atsižvelgiant būtent į aplinkybę, ar procedūra pasibaigusi. Taip pagal šios nuostatos pirmą pastraipą į šios išimties, susijusios su sprendimų priėmimo procedūros apsauga, taikymo sritį patenka vidaus naudojimo dokumentai arba institucijos gauti dokumentai, susiję su tokiu klausimu, dėl kurio institucija dar nėra priėmusi sprendimo. Tos pačios nuostatos antroje pastraipoje numatyta, kad priėmus sprendimą aptariama išimtis taikytina tik vidaus reikmėms skirtai nuomonei, kuri yra svarstymų ir preliminarių konsultacijų atitinkamos institucijos viduje dalis.

79 Taigi, pagal minėtą 3 dalies antrą pastraipą galima net ir po sprendimo priėmimo atsisakyti leisti susipažinti su dalimi vidaus naudojimo dokumentų, tačiau tik su tais, kuriuose išdėstyta per svarstymus ir preliminarias konsultacijas atitinkamos institucijos viduje pateikta nuomonė, jeigu jų atskleidimas rimtai pakenktų institucijos sprendimų priėmimo procedūrai.

80 Darytina išvada, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas manė, jog, priėmus sprendimą, sprendimų priėmimo procedūros apsaugos reikalavimai yra mažesni, todėl Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje nenurodytų dokumentų atskleidimas niekada negali pakenkti minėtai procedūrai, taigi negalima atsisakyti atskleisti šiuos dokumentus, net jei jų atskleidimas iki aptariamo sprendimo priėmimo galėjo rimtai pakenkti šiai procedūrai.

81 Žinoma, kaip Pirmosios instancijos teismas iš esmės pažymėjo skundžiamo sprendimo 45 punkte, vien galimybei pasinaudoti aptariama išimtimi siekiant atsisakyti leisti susipažinti su vidaus naudojimo dokumentais, kuriuose išdėstyta per svarstymus ir preliminarias konsultacijas atitinkamos institucijos viduje pateikta nuomonė, visiškai neturi poveikio aplinkybė, kad sprendimas jau buvo priimtas. Vis dėlto tai nereiškia, kad atitinkama institucija, vertindama, ar vieno iš šių dokumentų atskleidimas gali rimtai pakenkti jos sprendimų priėmimo procedūrai, neturi atsižvelgti į aplinkybę, kad jau baigėsi su šiais dokumentais susijusi administracinė procedūra.

82 Institucijos nurodytų priežasčių, kuriomis remdamasi ji galėjo pagrįstai atsisakyti leisti susipažinti su dokumentu, kurį buvo prašoma pateikti iki administracinės procedūros pabaigos, gali nepakakti, kad remdamasi jomis ši institucija galėtų atsisakyti atskleisti šį dokumentą po sprendimo priėmimo, jeigu ši institucija nepaaiškina konkrečių priežasčių, dėl kurių ji mano, kad net ir užbaigus procedūrą šis atsisakymas leisti susipažinti lieka pagrįstas, atsižvelgiant į galimybę rimtai pakenkti jos sprendimų priėmimo procedūrai (dėl Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antros įtraukos žr. pagal analogiją minėto Sprendimo *Švedija ir kt. prieš API ir Komisiją* 132–134 punktus).

83 Atsižvelgiant į šiuos principus ir reikia nagrinėti Švedijos Karalystės nurodytą pirmą apeliacinio skundo pagrindą.

84 Tam reikia patikrinti, ar Pirmosios instancijos teismas teisingai taikė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą kiekvienam dokumentui, su kuriuo bendrovei *MyTravel* nebuvo leista susipažinti pagal šią nuostatą priimtais ginčijamais sprendimais.

85 Dėl ataskaitos reikia išnagrinėti klausimą, ar Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 55 punkte teisingai konstatavo, kad visos ataskaitos atskleidimas sukeltų rimtą pavojų Komisijos sprendimų priėmimo procedūrai.

86 Šiuo klausimu Pirmosios instancijos teismas visų pirma skundžiamo sprendimo 49 punkte konstatavo, jog visuomenės interesas, kad pagal skaidrumo principą būtų pateiktas dokumentas, nėra vienodai svarbus kalbant apie su administracine procedūra susijusį dokumentą dėl taisyklių, reglamentuojančių koncentracijų kontrolės ar apskritai konkurencijos teisę, taikymo, kaip ir apie dokumentą, susijusį su procedūra, kurioje Bendrijos institucija dalyvauja kaip teisės aktų leidėja. Tada minėto sprendimo 50–52 punktuose jis konstatavo, kad šiomis aplinkybėmis dokumento, kaip antai ataskaita, atskleidimas visuomenei pakenktų Komisijos galimybei turėti laisvą ir išsamią jos tarnybų nuomonę, nes lemtų, kad šio dokumento autoriai cenzūruotų savo nuomonę. Galiausiai pareiga atskleisti tokius dokumentus paskatintų, kad už konkurencijos reikalus atsakingas Komisijos narys bus priverstas nebeleisti savo bendradarbiams raštu išreikšti nuomonės, galbūt net kritikos, dėl į jo ar Komisijos kompetenciją patenkančių klausimų, o tai labai pakenktų jos vidaus sprendimų priėmimo procedūros veiksmingumui.

87 Reikia pažymėti, pirma, kad Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, jog Komisijos administracinės veiklos nebūtina sieti su teisės susipažinti su dokumentais apimtimi, kuri yra tokia pati kaip Sąjungos institucijų teisės aktų leidybos veiklos atveju (žr. minėtų sprendimų *Komisija prieš Technische Glaswerke Ilmenau* 60 punktą ir *Švedija ir kt. prieš API ir Komisiją* 77 punktą).

88 Vis dėlto, kaip teisingai nurodo Nyderlandų Karalystė, Švedijos Karalystė ir Suomijos Karalystė, tai nereiškia, kad ši veikla nepatenka į Reglamento Nr. 1049/2001 taikymo sritį. Šiuo aspektu pakanka pažymėti, kad šio reglamento 2 straipsnio 3 dalyje nurodoma, kad jis taikomas visiems institucijos turimiems dokumentams, tai yra jos parengtiems arba gautiems ir esantiems jos žinioje, susijusiems su visomis Sąjungos veiklos sritimis.

89 Antra, šio sprendimo 86 punkte nurodytų kitų argumentų, kuriuos Pirmosios instancijos teismas nurodė kaip pakankamus norėdamas pagrįsti Komisijos atsisakymą patenkinti *MyTravel* paraišką susipažinti su dokumentais, visiškai nepatvirtina išsami informacija, kuri, atsižvelgiant į konkretų ataskaitos turinį, leistų suprasti priežastis, dėl kurių jos atskleidimas būtų galėjęs rimtai pakenkti Komisijos sprendimų priėmimo procedūrai, nors pati su šiuo dokumentu susijusi procedūra jau buvo pasibaigusi. Kitaip tariant, Pirmosios instancijos teismas turėjo reikalauti, kad Komisija pagal šio sprendimo 81–82 punktuose pateiktus principus nurodytų konkrečias priežastis, dėl kurių mano, kad pasibaigus administracinei procedūrai atsisakymas leisti susipažinti su ataskaita liko pagrįstas dėl galimybės rimtai pakenkti sprendimų priėmimo procedūrai.

90 Darytina išvada, kad Pirmosios instancijos teismas padarė teisės klaidą konstatuodamas, kad šiomis aplinkybėmis Komisija galėjo atsisakyti leisti susipažinti su visa ataskaita.

91 Dėl kitų dokumentų pažymėtina, kad visų pirma reikia išnagrinėti Švedijos Karalystės argumentus, kuriais ji ginčija, kad auditoriaus patarėjo ataskaita, GD „Konkurencija“ raštas, skirtas konsultaciniam komitetui, ir raštas iš bylos medžiagos, susijusios su *First Choice* vietos apžiūra, gali būti laikomi, priešingai skundžiamo sprendimo 105, 111 ir 116 punktuose nurodytiems Pirmosios instancijos teismo vertinimams, dokumentais, kuriuose pareikšta vidaus reikmėms skirta nuomonė, kuri yra svarstymų ir preliminarių konsultacijų, kaip jie suprantami pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą, minimos institucijos viduje dalis.

92 Visų pirma dėl auditoriaus patarėjo ataskaitos konstatuotina, kad nors Švedijos Karalystė abejoja dėl galimybės taikyti aptariamą išimtį šiai ataskaitai, reglamentuojamai Sprendimo 2001/462 nuostatomis, ji pati pripažįsta, kad, atsižvelgiant į 1999 m.

konkrečiai auditoriaus patarėjo ataskaitai, kurią pateikti buvo prašiusi *MyTravel*, taikytiną sistemą, ji patenka į minėto 4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos taikymo sritį.

93 Dėl GD „Konkurencija“ rašto, skirto konsultaciniam komitetui, pažymėtina, kad akivaizdu, jog, priešingai Švedijos Karalystės argumentams, tai, kad dokumentas gali būti paskelbtas, nereiškia, jog pačiam šiam dokumentui negali būti taikoma aptariama išimtis. Iš tikrųjų, kaip matyti iš Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos formuluotės, ji taikytina dokumentams, kuriuose kaip svarstymų ir preliminarių konsultacijų institucijos viduje dalis pareikšta vidaus reikmėms skirta nuomonė. Tačiau, kaip nurodė Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 111 punkte, o Švedijos Karalystė ir ją palaikančios valstybės narės tam neprieštaravo, tai, dėl ko leidžiama laikyti, kad šis dokumentas yra Komisijos vidaus dokumentas, kaip tai suprantama pagal minėtą nuostatą, yra būtent aplinkybė, kad Komisija pagal Reglamento Nr. 4064/89 19 straipsnį įpareigota perduoti šiam konsultaciniam komitetui vidaus dokumentus, kad jis galėtų pareikšti savo nuomonę, kaip reikalauja procedūra.

94 Galiausiai dėl rašto iš bylos medžiagos, susijusios su *First Choice* vietos apžiūra, pažymėtina, kad Švedijos Karalystė neteigia, kad Pirmosios instancijos teismas iškraipė faktus, kai skundžiamo sprendimo 116 punkte konstatavo, jog šiame dokumente buvo su tyrimu susijusių GD „Konkurencija“ vidaus svarstymų, nes kai kuriose šio dokumento dalyse pateikiami šio generalinio direktorato pareigūnų vizito įspūdžiai, o ne, kaip pirmojoje instancijoje teigė *MyTravel, First Choice* pastabos žodžiu. Šiomis aplinkybėmis Pirmosios instancijos teismo faktų vertinimas negali būti paneigtas apeliaciniame procese.

95 Darytina išvada, kad Pirmosios instancijos teismas nepadarė teisės klaidos konstatuodamas, kad auditoriaus patarėjo ataskaita, GD „Konkurencija“ raštas, skirtas konsultaciniam komitetui, ir raštas iš bylos medžiagos, susijusios su *First Choice* vietos

apžiūra, buvo dokumentai, kuriuose pareikšta vidaus reikmėms skirta nuomonė, kuri yra svarstymų ir preliminarių konsultacijų Komisijos viduje dalis, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą.

96 Vis dėlto Švedijos Karalystė teigia, kad Pirmosios instancijos teismas pažeidė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą, nes skundžiamo sprendimo 59, 94, 104, 111 ir 115 punktuose konstatavo, kad šio sprendimo 92 punkte nurodytų trijų dokumentų bei darbo dokumentų ir raštų Komisijos nariui, kitoms tarnyboms skirtų raštų, taip pat kitų tarnybų, išskyrus Teisės tarnybą, atsakomųjų raštų atskleidimas galėjo rimtai pakenkti Komisijos sprendimų priėmimo procedūrai.

97 Visų pirma reikia konstatuoti, kad dėl auditoriaus patarėjo ataskaitos, GD „Konkurencija“ rašto, skirto konsultaciniam komitetui, ir rašto iš bylos medžiagos, susijusios su *First Choice* vietos apžiūra, Pirmosios instancijos teismas atitinkamai skundžiamo sprendimo 106, 111 ir 116 punktuose pagrindė Komisijos atsisakymo patenkinti *MyTravel* pateiktą paraišką atskleisti dokumentus teisėtumą vien tik argumentais, kad toks atsisakymas galėjo pažeisti auditoriaus patarėjo nuomonės laisvę, kad aptariami dokumentai skirti naudoti viduje ir kad šiuose dokumentuose pateikiami Komisijos pareigūnų įspūdžiai.

98 Konstatuotina, kad, priešingai šio sprendimo 81–82 punktuose nurodytiems reikalavimams, Pirmosios instancijos teismas nepatikrino, ar Komisija nurodė konkrečias priežastis, dėl kurių ji manė, kad šie argumentai leido prieiti prie išvados, kad minėtų dokumentų atskleidimas būtų galėjęs rimtai pakenkti šios institucijos sprendimų priėmimo procedūrai, nors su šiais dokumentais susijusi administracinė procedūra jau buvo pasibaigusi.

99 Be to, dėl darbo dokumentų pažymėtina, kad Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 59 punkte konstatavo, kad jie leido parengti ataskaitą ir juose dėl vidaus poreikių pateikiami parengiamieji vertinimai arba laikinosios išvados, todėl aptariama išimtis jiems taikytina.

100 Šiuo aspektu konstatuotina, kad, atsižvelgiant į tai, kad, kaip buvo nuspręsta šio sprendimo 89 punkte, argumentų, dėl kurių Pirmosios instancijos teismas padarė išvadą, jog galėjo būti atsisakyta leisti susipažinti su ataskaita, nepakako, šis teismas juo labiau negalėjo, remdamasis vien aplinkybe, kad minėti darbo dokumentai leido parengti ataskaitą, konstatuoti, jog jų atskleidimas rimtai pakenktų Komisijos sprendimų priėmimo procedūrai, todėl šie dokumentai neturėtų būti atskleisti.

101 Galiausiai dėl Komisijos nariui skirtų raštų ir kitų tarnybų, išskyrus Teisės tarnybą, atsakomųjų raštų pažymėtina, kad vis dėlto Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 98 ir 99 punktuose konstatavo, kad Komisija paaiškino, jog atsisakymas atkleisti šiuos dokumentus buvo pagrįstas net ir priėmus antrą ginčijamą sprendimą, nes toks atskleidimas galėjo sutrikdyti panašių jos sandorių, galinčių būti sudarytų tų pačių šalių ar tame pačiame sektoriuje, arba „bylų, susijusių su kolektyvinės dominuojančios padėties samprata“, vertinimą. Be to, Komisija taip pat konkrečiai nurodė bylą *EMI prieš Time Warner*, kurioje, siekdama apsaugoti savo tarnybų svarstymus su tuo pačiu veiklos sektoriumi susijusioje byloje *BMG prieš Sony*, ji atmetė paraišką pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 leisti susipažinti su pranešimu apie kaltinimus.

102 Vis dėlto konstatuotina, kad, kaip iš esmės nurodė generalinė advokatė išvados 78–84 punkte, šie argumentai nepagrįsti. Konkrečiai kalbant, Komisija nepateikė, kaip reikalaujama pagal šio sprendimo 76 punkte nurodytą teismo praktiką, įrodymo, leidžiančio laikyti, kad susipažinimas su minėtais dokumentais galėjo konkrečiai

paveikti kitas konkrečias administracines procedūras. Tad net darant prielaidą, kad Komisija, siekdama apsaugoti savo tarnybų svarstymus su tuo pačiu veiklos sektoriumi susijusioje kitoje byloje, tinkamai atsisakė patenkinti prašymą leisti susipažinti su pranešimu apie kaltinimus, neįrodoma, kad bet kuris aptariama išimtimi pagrįstas atsisakymas leisti susipažinti su dokumentais yra savaime pateisinamas.

103 Iš to, kas pasakyta, darytina išvada, kad Švedijos Karalystės nurodytą pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą reikia pripažinti pagrįstu.

*Dėl antrojo apeliacinio skundo pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antros įtraukos pažeidimu*

Šalių argumentai

104 Pateikdama antrąjį apeliacinio skundo pagrindą Švedijos Karalystė, palaikoma Danijos Karalystės, Nyderlandų Karalystės ir Suomijos Respublikos, nurodo, kad Pirmosios instancijos teismas pažeidė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antrą įtrauką, nes, neatsižvelgdamas į teismo praktiką po minėto Sprendimo *Švedija ir Turco prieš Tarybą*, pripažino, kad Komisija, remdamasi išimtimi, susijusia su teisinių nuomonių apsauga, ir prieš tai neištyrusi šių raštų turinio, teisėtai atsisakė leisti susipažinti su Teisės tarnybos atsakomaisiais raštais.

105 Iš tikrųjų, aplinkybė, kad atskleidus dokumentą gali būti abejojama sprendimo teisėtumu, nėra priežastis, pagrindžianti šio dokumento neatskleidimą. Atvirkščiai, būtent informacijos trūkumas gali sukelti abejonių dėl viso sprendimų priėmimo procedūros institucijos viduje legitimumo. Tačiau to būtų išvengta, jeigu savo sprendime Komisija aiškiai nurodytų motyvus, dėl kurių ji pasirinko sprendimą, kuriam Teisės tarnyba nepritarė. Be to, teiginys, kad sutikimas atskleisti ateityje gali lemti, kad Teisės tarnyba turės susilaikyti ir atsargiai rengti tokio pobūdžio raštus, nepagrįstas. Galiausiai argumentas, kad minėtai tarnybai būtų sunku ginti kitą požiūrį nei nurodytas Sąjungos teisme, yra pernelyg bendro pobūdžio, kad galėtų pagrįsti, jog yra pavojus pakenkti šia nuostata saugomam interesui.

106 Komisija, palaikoma Vokietijos Federacinės Respublikos, Prancūzijos Respublikos ir Jungtinės Karalystės, mano, kad Pirmosios instancijos teismo argumentai atitinka teismo praktiką po minėto Sprendimo *Švedija ir Turco prieš Tarybą*.

107 Iš tikrųjų, byloje, kurioje buvo priimtas minėtas sprendimas, aptariamas dokumentas buvo susijęs su teisės aktų leidimo procedūra, o nagrinėjamu atveju Teisės tarnybos atsakomieji raštai susiję su administracine procedūra. Tačiau Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 123–127 punktuose išsamiai paaiškino, kad atskleidus šiuos raštus kylantis pavojus pakenkti teisinių nuomonių apsaugai yra konkretus ir susijęs su aplinkybe, jog jeigu Komisijos narių kolegija neprivalėtų laikytis Teisės tarnybos nuomonių ir priimtų kitokį sprendimą nei jos siūlomas, šių nuomonių atskleidimas sumažintų naudą, kurią Komisija gali gauti iš šių nuomonių.

108 Vokietijos Federacinė Respublika papildomai pažymi, kad Teisingumo Teismas minėtos Nutarties *Donnici prieš Parlamentą* 18 punkte apie teismo procesą jau yra nusprendęs, jog teisingo teismo proceso principas būtų pažeistas, pavyzdžiui, tuo

atveju, kai Teisės tarnybos pateikta nuomonė skiriasi nuo priimto galutinio sprendimo, tačiau ji teismo procese turi ginti kitokią nei pareiškė poziciją.

Teisingumo Teismo vertinimas

109 Siekiant atsakyti į apeliacinio skundo antrąjį pagrindą visų pirma reikia pažymėti, kad, kaip buvo nurodyta šio sprendimo 87 ir 88 punktuose, priešingai, nei teigia Komisija, institucijų administracinė veikla nėra visai svetima Reglamento Nr. 1049/2001 taikymo sričiai.

110 Be to, svarbu pažymėti, kad, kaip buvo pažymėta šio sprendimo 76 punkte, jei atitinkama institucija nusprendžia neleisti susipažinti su prašomu atskleisti dokumentu, iš principo ji privalo paaiškinti, kaip šio dokumento atskleidimas gali konkrečiai ir realiai pažeisti Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje numatyta išimtimi, kuria remiasi ši institucija, saugomą interesą.

111 Nagrinėjamu atveju dėl minėto reglamento 4 straipsnio 2 dalies antroje įtraukoje numatytos išimties, susijusios su teisinių nuomonių apsauga, pažymėtina, kad reikia patikrinti, ar, kaip nurodo Švedijos Karalystė ir kitos ją palaikančios valstybės narės, Pirmosios instancijos teismo argumentų iš tikrųjų pakako, kad būtų padaryta išvada, jog Komisija teisėtai atsisakė leisti susipažinti su Teisės tarnybos atsakomaisiais raštais.

112 Šiuo tikslu reikia pažymėti, kad Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 124 punkte konstatavo, kad atskleidus Teisės tarnybos atsakomuosius raštus visuomenei gali būti perduota informacija apie GD „Konkurencija“ ir Teisės tarnybos vidaus diskusijas dėl sandorio, dėl kurio buvo priimtas Komisijos sprendimas, suderinamumo su bendrąja rinka vertinimo teisėtumo ir taip savaime atsirastų rizika paneigti sprendimus, kurie gali būti priimti dėl tų pačių šalių ar tame pačiame sektoriuje. Antra, minėto sprendimo 125 punkte Pirmosios instancijos teismas konstatavo, kad sutikimas atskleisti nagrinėjamus raštus ateityje gali lemti, kad Teisės tarnyba susilaikys ir atsargiai rengs tokio pobūdžio raštus, kad nepakenktų Komisijos galimybei priimti sprendimus srityse, kuriose ji veikia kaip administratorė. Trečia, to paties sprendimo 126 punkte Pirmosios instancijos teismas pažymėjo, kad dėl šių nuomonių atskleidimo Komisija gali atsidurti sudėtingoje padėtyje, kai jos Teisės tarnyba Pirmosios instancijos teisme bus įpareigota ginti poziciją, kuriai ji nepritarė per administracinę procedūrą, kai institucijos viduje teikė patarimus už medžiagą atsakingoms tarnyboms.

113 Tačiau, pirma, kalbant apie nerimą, kad Komisijos Teisės tarnybos nuomonė, susijusi su sprendimo projektu, gali sukelti abejonių dėl atitinkamo galutinio sprendimo teisėtumo, reikia pažymėti, kaip visiškai teisingai nurodė Švedijos Karalystė, kad būtent skaidrumas šiuo klausimu, leidžiant atvirai aptarti įvairių nuomonių skirtumus, prisideda prie didesnio institucijų legitimumo ir piliečių pasitikėjimo Sąjunga. Iš tikrųjų, būtent informacijos ir diskusijų trūkumas gali piliečiams sukelti abejonių ne vien dėl konkretaus akto teisėtumo, bet ir dėl visos sprendimų priėmimo procedūros legitimumo (minėto Sprendimo *Švedija ir Turco prieš Tarybą* 59 punktas).

114 Be to, abejonių, kurių Sąjungos piliečiams gali kilti dėl institucijos priimto akto teisėtumo todėl, kad šios institucijos Teisės tarnyba dėl šio akto pateikė neigiamą nuomonę, dažniausiai neatsirastų, jei teisės akto motyvai būtų išsamesni ir leistų suvokti

priežastis, dėl kurių į šią neigiamą nuomonę nebuvo atsižvelgta (minėto Sprendimo *Švedija ir Turco prieš Tarybą* 60 punktas).

115 Dėl argumento, kad Teisės tarnyba susilaikys ir atsargiai rengs tokio pobūdžio raštus, pakanka konstatuoti, kad Pirmosios instancijos teismas visiškai nepatikrino, ar jį patvirtina konkreti ir išsami informacija, o ne bendro ir abstraktaus pobūdžio teiginiai.

116 Be kita ko, dėl argumento, kad Teisės tarnyba gali būti priversta Sąjungos teismuose ginti sprendimo, dėl kurio ji buvo pareiškusi neigiamą nuomonę, teisėtumą, reikia pažymėti, kad, kaip teigia Švedijos Karalystė, toks bendro pobūdžio argumentas negali pateisinti Reglamente Nr. 1049/2001 numatytos skaidrumo principo išimties (minėto Sprendimo *Švedija ir Turco prieš Tarybą* 65 punktas).

117 Kaip buvo pažymėta šio sprendimo 77 punkte, *MyTravel* paraiška leisti susipažinti su dokumentais buvo pateikta po to, kai Komisijos sprendimas buvo panaikintas minėtu Pirmosios instancijos teismo Sprendimu *Airtours prieš Komisiją*, o terminas pateikti apeliacinį skundą dėl pastarojo sprendimo jau buvo pasibaigęs. Šiomis aplinkybėmis, kaip iš esmės pažymi generalinė advokatė išvados 96 punkte, Teisės tarnyba nebūtų galėjusi atsidurti tokioje situacijoje, kaip apibūdinta ankstesniame punkte, nes nebebūtų galima pateikti jokio skundo dėl šio sprendimo teisėtumo Sąjungos teismuose.

118 Galiausiai dėl Vokietijos Respublikos remiantis minėta Nutartimi *Donnici prieš Parlamentą* pateikto argumento pakanka pažymėti, kad aplinkybės, dėl kurių buvo priimta ši nutartis, skiriasi nuo šioje byloje nagrinėjamų aplinkybių. Viena vertus, minėta nutartis buvo susijusi ne su paraiška leisti susipažinti su dokumentais, kaip tai suprantama pagal Reglamentą Nr. 1049/2001, bet su prašymu, kad prie bylos Teisingumo

Teisme dokumentų rinkinio būtų pridėta Parlamento Teisės tarnybos nuomonė. Kita vertus, šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant bylą, susijusią su Parlamento sprendimo, dėl kurio ši nuomonė buvo parengta, galiojimu. Tad minėta nutartis nėra reikšminga aptariamam atsisakymui leisti susipažinti su dokumentais pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antrą įtrauką pagrįsti.

119 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, Švedijos Karalystės nurodytą antrąjį apeliacinio skundo pagrindą reikia pripažinti pagrįstu.

*Dėl trečiojo apeliacinio skundo pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies sakinio pabaigos ir 3 dalies antros pastraipos sakinio pabaigos pažeidimu*

120 Trečiuoju apeliacinio skundo pagrindu Švedijos Karalystė priekaištauja Pirmosios instancijos teismui, kad jis nagrinėjamu atveju netinkamai įvertino dokumentų atskleidimą pateisinantį viršesnį viešąjį interesą, nors toks atskleidimas galėjo pakenkti pagal atitinkamai Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antrą įtrauką ir 3 dalies antrą pastraipą saugomiems interesams.

121 Tačiau atsižvelgiant į atsakymus į Švedijos Karalystės nurodytus pirmąjį ir antrąjį apeliacinio skundo pagrindus, nebereikia atsakyti į trečiąjį šio apeliacinio skundo pagrindą.

**Dėl ieškinio ir bylos grąžinimo Pirmosios instancijos teismui**

122 Pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmą pastraipą, jei Teisingumo Teismas Bendrojo Teismo sprendimą panaikina, jis gali pats paskelbti galutinį sprendimą, jei toje bylos stadijoje tai galima daryti, arba grąžinti bylą Bendrajam Teismui.

123 Nagrinėjamu atveju Teisingumo Teismas turi reikiamos informacijos, kad galėtų priimti galutinį sprendimą dėl apeliacinio skundo pagrindų, susijusių su, pirma, Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos pažeidimu dėl abiejų ginčijamų sprendimų ir, antra, su minėto straipsnio 2 dalies antros įtraukos pažeidimu dėl antro ginčijamo sprendimo.

124 Šiuo klausimu pakanka pažymėti, kad dėl šio sprendimo 89, 98, 100, 102 punktuose nurodytų motyvų Komisija ginčijamuose sprendimuose netinkamai taikė išimtį, susijusią su šios institucijos sprendimų priėmimo procedūros apsauga. Be to, atsižvelgiant į šio sprendimo 113–117 punktuose nurodytus motyvus, ji klaidingai taikė ir išimtį, susijusią su teisinių nuomonių apsauga.

125 Darytina išvada, kad ginčijami sprendimai turi būti panaikinti tiek, kiek jie pagrįsti Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antra pastraipa, o antras ginčijamas sprendimas taip pat turi būti panaikintas tiek, kiek jis pagrįstas minėto straipsnio 2 dalies antra įtrauka.

126 Tačiau Teisingumo Teismas negali priimti sprendimo nei dėl šio sprendimo 42 punkte nurodytų *MyTravel* pareikšto ieškinio pagrindų dėl pirmo ginčijamo sprendimo, susijusių su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antros ir trečios įtraukų pažeidimu, nei dėl šio sprendimo 43 punkte nurodytų pagrindų dėl antro ginčijamo

sprendimo, susijusių su inspekcijų, tyrimų ir audito veiklos tikslų apsaugos išimtimi kartu su išimtimi dėl sprendimų priėmimo procedūros apsauga.

127 Kaip buvo nurodyta minėtuose 42 ir 43 punktuose ir kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 79 ir 130 punktų, Pirmosios instancijos teismas neišnagrinėjo šių pagrindų.

128 Todėl bylą reikia grąžinti Bendrajam Teismui, kad jis nuspręstų dėl *MyTravel* pareikšto ieškinio pagrindų, dėl kurių jis nepriėmė sprendimo.

**Dėl bylinėjimosi išlaidų**

129 Kadangi byla grąžinama Bendrajam Teismui, reikia atidėti apeliacinio proceso išlaidų klausimo nagrinėjimą.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1. **Panaikinti 2008 m. rugsėjo 9 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo sprendimo *MyTravel prieš Komisiją* (T-403/05) rezoliucinės dalies 2 punktą.**

**2. Panaikinti 2005 m. rugsėjo 5 d. Komisijos sprendimą D(2005) 8461, kuriuo atmesta *MyTravel Group plc* paraiška leisti susipažinti su tam tikrais Komisijos parengiamaisiais dokumentais koncentracijų kontrolės srityje, tiek, kiek jis pagrįstas 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais 4 straipsnio 3 dalies antra pastraipa.**

**3. Panaikinti 2005 m. spalio 12 d. Komisijos sprendimą D(2005) 9763, kuriuo iš dalies atmesta *MyTravel Group plc* paraiška leisti susipažinti su tam tikrais Komisijos parengiamaisiais dokumentais koncentracijų kontrolės srityje, tiek, kiek jis pagrįstas Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antra įtrauka ir 3 dalies antra pastraipa.**

**4. Grąžinti bylą Europos Sąjungos Bendrajam Teismui, kad jis nuspręstų dėl *MyTravel* pareikšto ieškinio pagrindų, dėl kurių jis nepriėmė sprendimo.**

**5. Atidėti bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą.**

Parašai.